

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 38964-02-16 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

לפני כבוד השופט עזריה אלקלעי

התובעת:

י.ס.ד. סרור בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד יאיר צילר.

נגד

הנתבע:

רוברט חגולי

ע"י ב"כ עו"ד עמית גולדברג ועו"ד תומר אשרוב.

פסק דין

1. לפני תביעה שהגישה התובעת נגד הנתבע לתשלום סך של 500,000 ₪ בגין הלוואה שנתנה לנתבע, ושלטענתה לא הוחזרה.

טענות התובעת

2. התובעת הינה חברה העוסקת, בין היתר, בניכיון צ'קים ובהעמדת הלוואות כספיות ברישיון משרד האוצר.
3. הנתבע הינו איש עסקים אמיד, שהיה לקוח התובעת.
4. ביום 11.1.11 הלוותה התובעת לנתבע סך של 500,000 ₪, כאשר הנתבע התחייב להחזיר לתובעת את ההלוואה תוך 10 חודשים, שבמהלכם היה אמור לשלם לתובעת ריבית בסך 12,500 ₪.
5. ההלוואה לא הוחזרה לתובעת במועד, והנתבע ביקש דחיות של פירעון ההלוואה, כאשר במהלך התקופה שילם הנתבע לתובעת ריביות בשיעור מוסכם, מבלי לשלם לתובעת סכום כלשהו על חשבון הקרן.
6. עפ"י חשבונית אחרונה שהוציאה התובעת לנתבע ביום 14.7.15, נדחה פירעון ההלוואה עד ליום 11.1.16 (בכתב התביעה צוין בטעות 1.11.16, אולם לפי נספחי התביעה והחשבונית מיום 14.7.15 שצורפה לתביעה, התאריך הנדחה הוא 11.1.16).
7. במכתב מיום 15.11.15, שצורף לתביעה כנספח ו', הבהירה התובעת לנתבע כי לא תינתן דחייה נוספת וכי עליו לפרוע את קרן ההלוואה לא יאוחר מיום 12.1.16. אולם, הנתבע לא עשה כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

טענות הנתבע

8. הנתבע לווה מהתובעת סך של 500,000 ₪ בחודש ינואר 2011, אולם התובעת, העוסקת במתן הלוואות, כדרך עיסוק, לא קיימה אחר הוראות חוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, התשנ"ג-1993 (להלן: "החוק"), לפיו היא מחויבת לערוך הסכם הלוואה בכתב, ולמסור עותק ממנו ללווה.
9. ההלוואה נשוא התביעה סולקה במלואה, וזאת כעולה ממסמך בכתב שצורף לכתב ההגנה כנספח א', ובו מאשר מנהל התובעת כי לנתבע אין חוב כלשהו כלפי התובעת. המסמך נכתב בכתב ידו של מנהל התובעת, והוא נחתם בחתימת ידו של מנהל התובעת, שחתם הן בשמו האישי והן בשם התובעת בצירוף חותמת התובעת.
10. התובעת לא קיימה את הוראות החוק, לא צירפה הסכם הלוואה ולא ניתן ללמוד מהמסמכים שצירפה איזה סכומים שילם הנתבע לתובעת על חשבון ההלוואה. לפיכך, יש לדחות את התביעה גם עקב הוראות החוק, כפי שפורשו בפסיקה.

טענות התובעת בכתב התשובה

11. בכתב התשובה טענה התובעת, כי ביום 13.1.15, הנתבע הודיע לתובעת כי גייס מאחיו, מר דיין חגולי, את סכום קרן ההלוואה בסך 500,000 ₪, וכי בכוונתו להשיב לתובעת את הסכום באופן מידי, ואולם הוא ביקש כי הבעלים של התובעת, מר קלמנט סרור, ירשום לנתבע בכתב ידו כי הנתבע אינו חייב לתובעת דבר, כדי להראות את האישור לאחיו של הנתבע, אשר יהיה נכון לתת לנתבע את סכום קרן ההלוואה רק אם הנתבע יציג את אישור התובעת.
12. בין מר קלמנט סרור לבין הנתבע שררו יחסי אמון וחברות מלאים, במשך שנים, ועל כן, התובעת נעתרה לבקשת הנתבע והוציאה את האישור.
13. כעבור יום יומיים, לאחר החתימה על המסמך, הנתבע חזר לתובעת והודיע לה כי מר דיין חגולי סירב להעמיד לו את סכום הכסף לפירעון קרן ההלוואה, ועל כן, הצדדים חזרו וסיכמו כי הנתבע יפרע את קרן ההלוואה, לכל המאוחר, ביום 11.1.16.
14. הנתבע טען בפגישה זו כי זרק את האישור של התובעת, ולאור יחסי האמון בין הצדדים, התובעת לא פקפקה בטענת הנתבע, עד שלפתע הנתבע שלף את האישור בתמיכה לכתב ההגנה.
15. לטענת התובעת, הנתבע הוציא מאת התובעת את האישור במרמה.

טענת התובעת לעניין "הודאה והדחה" והיפוך נטל הראיה

16. בראשית דיון ההוכחות, העלתה התובעת טענה כי עמדת הנתבע בהגנתו כי ההלוואה נפרעה הינה בגדר טענת "הודאה והדחה" ועל כן, יש להפוך את סדר שמיעת הראיות.
17. בהתאם להחלטתי, שניתנה לאחר שמיעת ב"כ הצדדים, נקבע כי אמנם מן הראוי היה כי בקשה זו היתה מועלית בשלב מוקדם יותר, כאשר תצהירי הצדדים הוגשו בסדר הרגיל, אולם, אכן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

מדובר בטענה מסוג "הודאה והדחה" ועל כן הוריתי על היפוך סדר שמיעת העדים ונטל הראיה לעניין טענת הפירעון.
18. לאור האמור לעיל, להלן יפורטו תחילה ראיות הנתבע ולאחר מכן, ראיות התובעת.

ראיות הנתבע

19. הנתבע הגיש תצהיר, ובו חזר על טענתו, לפיה ההלוואה נפרעה במלואה. כן, חזר על יתר הטענות שפורטו בפרק "טענות הנתבע".
20. בחקירתו הנגדית, השיב הנתבע כי החזיר את ההלוואה לתובעת במזומן, במשרד התובעת. לדבריו, לא היתה לו בעיה לגייס את הסכום במזומן, שכן הוא בא ממשפחה של אנשי עסקים, והוא גייס חלק מהכספים מאחיו, כאשר רוב הכסף היה ברשותו (עמוד 9 לפרוטוקול, שורות 21-28, ובהמשך בעמוד 10, שורות 1-10).
21. הנתבע השיב, כי פרע את ההלוואה ביום 13.1.15, או בסמוך לכך. לדבריו, הוא פרע את כל ההלוואה בתשלום אחד. הנתבע שלל את האפשרות כי קיבל את האישור מהתובעת בטרם פרע את ההלוואה (עמוד 12 לפרוטוקול, שורות 1-4 ובהמשך בשורות 17-26).
22. הנתבע נדרש להסביר האם לאחר שקיבל מכתב התראה מהתובעת בדרישה לפירעון ההלוואה לאחר שפרע את החוב עפ"י האישור שבידיו, הוא הודיע לעורך דינו כי יש לו אישור מהתובעת על פירעון ההלוואה. לדבריו של הנתבע, הוא אמר לעורך דינו כי יש לו אישור, אולם לא הראה לו את המסמך. לדבריו, הוא היה בלחץ (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 12-17).
23. לשאלת בית המשפט האם שילם ריבית לאחר תאריך האישור לפיו פרע את החוב, כנחזה מהכרטסת, השיב הנתבע כי הכרטסת שהציגה התובעת מפוברקת כדי להראות שהאישור לא נכון (עמוד 15 לפרוטוקול, שורה 32 ובהמשך בעמוד 16 לפרוטוקול שורה 1).
24. הנתבע נשאל כיצד הסכים לשלם את מלוא סכום ההלוואה לתובעת, מבלי לקבל את האישור באופן מיידי, והוא השיב כי היה בין הצדדים אמון, ובסוף נמסר לו המסמך (עמוד 16 לפרוטוקול, שורות 6-11).

ראיות התובעת

25. מטעם התובעת, הוגש תצהירו של מר סרור קלמנט (להלן: "קלמנט"). קלמנט הצהיר כי הוא בעלים ומנכ"ל של התובעת, העוסקת בניכיון צ'קים ובמתן הלוואות. בתצהירו חזר קלמנט על הטענות שפורטו בפרק "טענות התובעת" ואין מקום לחזור עליהן פעם נוספת.
26. בחקירתו הנגדית השיב קלמנט כי הוא מנהל ציינג' משנת 2006, ובכל התקופה הוא עוסק בהלוואות חוץ בנקאיות, וניתן להגדירו כאיש עסקים מיומן (עמוד 16 לפרוטוקול, שורות 25-32).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

27. קלמנט אישר כי בגין ההלוואה נשוא התביעה הוא לא ערך הסכם הלוואה, שכן לא מצא לנכון לעשות כן. עוד השיב כי, להבנתו, החוק לא חל על החייב, שכן החוק עוסק בהלוואות בסך 5,000 עד 20,000 ₪ לשכיר ולא לאיש עסקים (עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 1-8).

28. לדברי קלמנט, על כל תשלום ששילם הנתבע הוצאה לו חשבונית וקבלה (עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 13-14).

29. קלמנט אישר כי המסמך שצורף לכתב ההגנה, נ/1, ובו אישור על תשלום החוב, נעשה בכתב ידו ובחתימתו וכי הוא זה שהטביע את חותמת התובעת וחתם בשמה על המסמך (עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 21-26).

30. בעמוד 17 לפרוטוקול החל משורה 27 נשאל קלמנט והשיב:

ש. "במסמך הזה אתה מאשר חד משמעית שהנתבע, מר חגולי,, לא חייב לך כלום, ואתה

מציין באופן ספציפי שאת הלוואה בסך 500,000 ₪ ואתה אומר שהוא לא חייב לחברה בבעלותך. אתה סתם כך חותם על מסמך?

ת. לבקשת מר חגולי, רצה להזרים לי את הכסף מאחיו. אמר שאחיו ביקש לראות מסמך.

ש. כל הסיפור שאתה מעלה עכשיו, לא טרחת להעלות בשום שלב בכתב התביעה. למה??

ת. זה צורף לכתב התביעה. כתב ההגנה.

ש. תראה לי היכן בכתב התביעה הגריסה הזו מופיעה?

ת. מר חגולי אמר שהשמיד את המסמך ושאין לו מ סמך כזה.

ש. אתה מסתמך על זה משמר חגולי אומר שהוא השמיד את המסמך. אתה מנהל חברה רצינית והולך לישון בשקט?

ת. כן

ש. לא טורח להעלות דבר כזה?"

31. ובעמוד 19 לפרוטוקול החל משורה 27:

"לשאלת בית המשפט

ש. מדוע לא צריך להתייחס למסמך הזה?

ת. הוא ביקש ממני. כי הוא אמר שאנו מכירים הרבה שנים. חבר טוב שלי מבקש ממני מכתב. לצערי נתתי לו מכתב כזה."

32. קלמנט נשאל האם הוא מאמין עד כדי כך לבני אדם, עד שהוא מוכן להוציא אישור כפי שהוציא לנתבע. קלמנט השיב, בעמוד 20 לפרוטוקול, שורה 28: "לחברים כן". וכשהתבקש קלמנט להסביר את יחסי החברות שלו עם הנתבע, השיב כי לא היו נוהגים לבלות ביחד, אולם היו מגיעים לאירועים, האחד של השני, וכי לא היו חברים קרובים (עמוד 21 לפרוטוקול, שורות 1-2).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

33. קלמנט השיב כי הריבית נקבעה בכל חשבונית שהוציא לנתבע, ולדבריו, במהלך התקופה, שילם לו הנתבע ריבית של כ-100,000 ₪ (עמוד 21 לפרוטוקול, שורות 8-21). כן, אישר קלמנט כי הוא עובד על בסיס כספים במזומן וזאת גם בסכומים גדולים (עמוד 22 לפרוטוקול, שורות 6-9).

34. קלמנט נשאל האם יש לו ראיות לבסס את טענת המרמה, והוא השיב בעמוד 24 לפרוטוקול בשורה 12: "אין לי ראיה".

דיון והכרעה

35. בתיק שלפני, אין חולק כי התובעת העמידה לרשות הנתבע הלוואה בסך 500,000 ₪, כאשר לטענת הנתבע, הוא החזיר לתובעת את ההלוואה במזומן בסכום אחד, ביום 13.1.15, כאשר להוכחת טענת הפירעון, צירף הנתבע מסמך בחתימת התובעת ומנהלה, שהוגש וסומן נ/1.

חוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות

31. לצורך הכרעה בתביעה עלי לפסוק בשאלות הבאות:

31.1. האם מדובר בהלוואה הנכללת במסגרת חוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, תשנ"ג-1993 (להלן: "חוק הלוואות חוץ בנקאיות" ו/או "החוק") והאם ההלוואה והתביעה עומדים בדרישות החוק.

31.2. האם הנתבע הוכיח כי פרע את ההלוואה.

האם ההלוואה נשוא התביעה נכללת במסגרת החוק

32. בהתאם לסעיף ההגדרות בחוק:

"לווה - אדם או תאגיד;

מלווה - מי שנותן הלוואה, למעט תאגיד בנקאי ותאגיד עזר כמשמעו

בחוק הבנקאות (רישוי), תשמ"א-1981".

33. סעיף 2 לחוק קובע כי "חוזה הלוואה בין מלווה ללווה טעון מסמך בכתב".

34. סעיף 3 לחוק קובע מהם הפרטים שצריך חוזה הלוואה לפרט.

35. סעיף 5 לחוק קובע:

"(א) בחוק זה, "שיעור עלות האשראי המרבי" - פי שניים ורבע מן

השיעור שיפרסם בנק ישראל מדי חודש בחדשו, של העלות הכוללת

הממוצעת לאשראי הלא-צמוד הניתן לציבור על ידי הבנקים שנקבעו

על-ידי בנק ישראל.

(ב)

(ג) "....."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964-י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

36. סעיף 8 לחוק הלוואות חוץ בנקאיות קובע את דרישות הסף לצורך הגשת תביעה בגין הלוואה חוץ בנקאית, ובין היתר, קובע כי לכתב התביעה יש לצרף את חוזה ההלוואה ולפרט בו את כל הפרטים שיש לגלותם לפי סעיף 3(ב).

37. סעיף 15 לחוק קובע:

"(א) הוראות סעיפים 2, 3 ו-7 לא יחולו על מלווה שנותן הלוואה שלא

דרך עיסוק.

(ב)....."

38. התובעת לא צירפה לכתב התביעה הסכם הלוואה בכתב ומנהל התובעת קלמנט השיב בחקירתו הנגדית כי לא נערך הסכם הלוואה, שכן הוא לא מצא לנכון לערוך הסכם מסוג זה. עוד טען קלמנט כי החוק אינו חל על ההלוואה נשוא תביעה זו, שכן להבנתו החוק חל רק על הלוואות בסכומים של 10,000 עד 20,000 ₪.

39. אין חולק, כי התובעת נותנת הלוואות במסגרת עיסוקה, ולפיכך החוק חל על ההלוואה נשוא תביעה זו וטענותיו של קלמנט בעניין זה אינן יכולות להתקבל. כמו כן, אין ספק כי התובעת לא קיימה את הוראות החוק, בכך שנמנעה מלערוך הסכם הלוואה בכתב ולכלול בו את כל הפרטים הנדרשים בחוק, וזאת תוך עשיית דין לעצמה וזלזול בחוק.

40. בע"א (ת"א) 4003/07 **בס ארנון נ' אברהם אריה**, (פורסם בנבו, מיום 21.1.09) (להלן: **"פס"ד בס"**) נקבע ע"י כב' השופט שנלר כי על מלווה, המבקש להגיש תובענה או בקשה לביצוע פסק דין ו/או שטר ללשכת הוצאה לפועל, לציין את הסכום שתשלומו נדרש ואת אופן חישובו; את התשלומים שהלווה שילם לפירעון ההלוואה ומועדיהם; את סכום ההלוואה ואת סכום הריבית; את יתרת החוב במועד הגשת התובענה; את התשלום שבפיגור וכו'. בית המשפט קבע כי הפרשנות הינה שיש להקפיד על כל הוראות החוק ויש ליתן פרשנות מחמירה ומקפידה להוראותיו.

41. בהתאם לפסיקה, הוראת החוק היא קוגנטית ולא ניתן להתנות עליה: (ת"א ת"א (מחוזי) 3129/99 **צוניאשוילי נ' מיסטר מאני ישראל (1997)**) (פורסם בנבו, מיום 6.7.04):

"דווקא אופיה הנשכני, הבוטה, של ההלוואה החוץ-בנקאית, ואופיו הבעייתי של השוק האפור... לא רק מצדיקים אלא גם מחייבים הקפדה על כל תגיהן ודקדוקיהן של הוראות החוק, וחובתנו לעמוד על משמר זה.. אך שכל שקבע המחוקק באשר לחובות המלווה כלפיהם צריך להישמר ללא פשרות..."

ובהמשך:

"... יש ליתן נפקות ומשנה עידוד לתכלית החוק, על ידי פרשנות

מקפידה ומחמירה של הוראותיו."

42. בעניין **פס"ד בס** נפסק כי משלא עמד המלווה בדרישות החוק לעניין קיום חוזה הלוואה או צירוף עותק ממנו לבקשת הביצוע **"דין תביעתו השיטרתית להידחות ומעת שלא הוכחה ההלוואה גם אין מקום להורות על השבה"**. (פסק-דינו של השופט שנלר, סעיף 36).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

43. בית המשפט בעניין פס"ד בס היה ער לכך שייטכן והתוצאה של דחיית התביעה תהא בלתי צודקת, אך קבע כי על בית המשפט לומר את דברו תוך הדגשה כי מי שעיסוקו במתן הלוואות, לרבות ניכיון שיקים, חייב לערוך חוזה הלוואה בכתב על כל פרטיו.

44. בערעור שהוגש על פס"ד בס לבית המשפט העליון, כב' השופט א' רובינשטיין קבע שהוא דוחה את הערעור אם כי הוא עושה זאת בלב כבד בשל שחרורו של הלווה מתשלום חובו כאמור. את דחיית הערעור הוא תמך בכך שלא הוכחה עסקת היסוד ובכך שכלל העובדות היו שנויות במחלוקת. וכך נקבע ברע"א 2132/09 אברם אריה נ' ארנון בס, (פורסם בנבו, מיום 8.7.09) (להלן: "פסק דין בס בערעור"):

"אכן, לדידי "אופיה הנשכני הבוטה של ההלוואה החוץ בנקאית, ואופיו הבעייתי של השוק האפור... לא רק מצדיקים אלא גם מחייבים הקפדה על כל תגיהן ודקדוקיהן של הוראות החוק" (ע"א 9044/04 מיסטר מאני ישראל נ' צוניאשוילי - לא פורסם [פורסם בנבו]), אך מנגד גם תוצאה לפיה לווה שנטל הלוואה שאינה מוכחשת יודע מתחילה כי יוכל להתנער מהשבה כל עיקר אינה פשוטה. ברם, בסופו של יום, ובפרט לאור דברי השופט ורדי, הסיבה שלא נפסקה השבה של הסכומים הנקובים בשיקים, או חלקם, אינה אך סנקציה של אי עמידה בדרישת החוזה הכתוב (שהיא אכן שאלה מורכבת כשלעצמה), אלא לא פחות הימנה תוצאת העובדה שלא הוכחה עסקת היסוד (לרבות גובה הקרן והחשש שמא חלק מהסכום, למצער, נפרע), והקביעה כי הגרסה לגבי הלוואה ללא ריבית אינה מסתברת לגופה."

45. כאמור, ההלוואה נשוא התביעה, כמו גם כתב התביעה שהוגש ע"י התובעת, אינם עונים על דרישות סעיפים 3 ו-8 לחוק, שכן לא נערך הסכם הלוואה כלל ועיקר, תוך זלזול בהוראות החוק.

46. יחד עם זאת, אין חולק כי הנתבע קיבל את ההלוואה, אך הנתבע טוען כי הוא פרע לתובעת את מלוא סכום ההלוואה.

47. משאין חולק על עצם מתן ההלוואה, נשאלת השאלה האם לאור פסק דין בס בערעור, יש מקום לדחות את התביעה רק עקב הסיבה לפיה ההלוואה אינה עומדת בהוראות החוק.

48. סבור אני כי במקרה שלפני יש לדחות את התביעה עקב אי עמידתה בדרישות החוק, לאור הלכת פסק דין בס בבית המשפט המחוזי, ולאור הקבוע בע"א 41627-02-17 עאיד דזירי נ' סלימאן חביש (פורסם בנבו, מיום 12.6.17) וכי דברי בית המשפט העליון בערעור נועדו למקרים מיוחדים המעוררים תחושה של חוסר צדק, בהם ברור כי מקבל הלוואה מבקש להתחמק מפירעון הלוואה אותה קיבל מסיבות טכניות בלבד, שאם לא תאמר כן, יהפכו החוק והוראותיו לאות מתה וחרף חשיבותו של החוק וחרף דבריהם החריפים של בתי המשפט בעניין הפרת הוראות החוק, לא תהיה לו כל משמעות מעשית, שכן כל מלווה בשוק האפור הישר בעיניו יעשה ביודעו כי יוכל להיפרע את ה"מגיע" לו חרף הפרת הוראות החוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

49. במקרה שלפני תחושת הצדק אינה מחייבת לנהוג לפנים משורת הדין, במיוחד כשהנתבע טוען כי פרע את ההלוואה במלואה וכפי שפורט לעיל, יש בידיו מסמך חתום ע"י הנתבעת וע"י קלמנט המאשר זאת.

50. חרף האמור לעיל, ולמרות שניתן היה לדחות את התביעה רק מאחר ואינה עומדת בהוראות החוק, לא אעשה מלאכתי קלה ואבחן את טענת הנתבע לפיה פרע את ההלוואה.

טענת הנתבע לפיה פרע את ההלוואה

36. מאחר שהנתבע אישר את קבלת ההלוואה, והוא מעלה טענת פירעון, הרי מדובר בטענה מסוג "הודאה והדחה", שנטל ההוכחה מוטל על המעלה אותה.

37. להוכחת פירעון ההלוואה, הציג הנתבע מסמך בו נכתב:
"לכבוד רבין חגולי.

אני החתום מטה, סרור קלמנט 012362604, מאשר בזאת כי רבין חגולי לא חייב לי כלום. למרות שיש בי-י.ס.ד. סרור בע"מ, חברה בבעלותי, חוב בסך 500,000 ₪. רבין לא חייב לאף אחד כלום. לא לחברה בבעלותי ולא לי.
סרור קלמנט.

012362604

(חותמת החברה י.ס.ד. סרור בע"מ ח"פ 513717801)

38. מסמך זה סומן כנ/1. המסמך נ/1 חתום פעמיים. פעם אחת ע"י קלמנט עצמו, ופעם נוספת חתימתו של קלמנט מתנוססת על חותמת החברה.

39. די, לכאורה, במסמך זה, המהווה אישור חד משמעי לפירעון החוב, כדי להרים, לכאורה, את נטל ההוכחה המוטל על הנתבע בטענה מסוג "הודאה והדחה".

40. עלי לשאול את עצמי האם עלה בידי התובעת לכרסם במשקלו הראייתי של מסמך זה, עד כדי הפרכתו.

41. אומר כבר בשלב זה, כי לא נתתי אמון מלא בעדויות שני הצדדים, ונראה כי אף אחד מהצדדים אינו דבק באמת לאורך כל עדותו, ולפיכך אין לי אלא להכריע עפ"י נטלי הראיה והראיות המוחשיות, ככל שעמדו לפני.

42. לטענת התובעת, עלה בידה להפריך את גרסת הנתבע, וזאת בעצם התנהלות הנתבע לאחר מועד כתיבת האישור נ/1.

43. לטענת ב"כ התובעת, פנתה התובעת במכתב התראה לנתבע מיום 15.11.15, ובו ביקשה להודיע לו כי הוא נדרש לפרוע את ההלוואה עד יום 11.1.16.

44. הנתבע השיב באמצעות בא כוחו למכתב ההתראה ביום 10.1.16 (בטעות נכתב על מכתב התשובה 10.1.15), ובמכתב זה, למרות שנכתב זמן רב לאחר שניתן אישור התובעת על פירעון החוב ביום 13.1.15, לא הוזכר אישור זה ולא נטען במכתב באופן נחרץ וחד משמעי כי החוב נפרע, אלא שנטען

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

- בו בלשון רפה: "מרשי סבור כי אינו חייב כספים למרשתד", תוך שב"כ הנתבע מבקש מב"כ התובעת להעביר אליו מסמכים המלמדים על החוב.
45. לטענת ב"כ התובעת, נוסח מכתב זה של ב"כ הנתבע מלמד כי הנתבע עצמו ידע שאין תוקף לאישור שבידו, וכי החוב שריר וקיים שכן אישור זה ניתן לנתבע ע"י קלמנט כדי להשיג כסף מאחיו של הנתבע, ולא מאחר וההלוואה נפרעה באמת. לכן, לטענת התובעת, לא בא זכרו של האישור במכתב ב"כ הנתבע.
46. תמיהה זו שהעלתה התובעת, מתחזקת לאחר שהנתבע השיב לשאלת בית המשפט כי הוא מסר על דבר קיומו של האישור 1/1 לבא כוחו, שכן, אין זה סביר בעיני כי עו"ד מיומן, שנאמר לו כי בידי לקוחו אישור בכתב על פירעון החוב, לא יעלה עניין זה במכתב התשובה תוך דחייה נחרצת וחד משמעית של הטענה בדבר החוב.
47. עוד טוען ב"כ התובעת, כי מכרססת הנהלת החשבונות של התובעת עולה, כי קיימים תשלומי ריבית ששולמו, לכאורה, ביום 14.7.15, דהיינו לאחר המועד בו טען הנתבע כי פרע את ההלוואה. דבר זה מוכיח, לטענת התובעת, כי ההלוואה לא נפרעה, שאילו היתה נפרעת לא היה מקום לתשלום ריבית.
48. בעניין זה השיב הנתבע, כי מדובר בכרססת הנהלת חשבונות מפוברקת, וכי הוא לא שילם כל תשלום ריבית לאחר פירעון ההלוואה.
49. עוד ביקש ב"כ התובעת, שלא לייחס משקל לאישור בכתב 1/1, שכן, לטענתו, אילו היתה נפרעת ההלוואה, היתה התובעת מפיקה לנתבע חשבונית מס, כפי שהפיקה לו חשבוניות בגין תשלומי הריבית.
50. אכן, טענות ב"כ התובעת בעניין זה, הינן שובות לב, ויש בהן כדי לכרסם במשקלו של האישור 1/1. אולם סבור אני, כי במאזן ההסתברויות, שהוא נטל ההוכחה שבו נדרש צד להוכיח את תביעתו במשפט האזרחי, עדיין נוטות כפות המאזניים לעבר גרסתו של הנתבע, וזאת בזכות המשקל העודף שאני מייחס לאישור בכתב, 1/1, שבו מאשרים התובעת וקלמנט את קבלת התשלום.
51. זאת ועוד, אינני מאמין למנהל התובעת, חלפן כספים ומלווה בריבית, אדם ממולח ומנוסה, הסוחר בסכומי כסף גדולים, כי היה מוציא מתחת לידיו אישור על פירעון הלוואה בסך של 500,000 ₪, אלמלא נפרעה לידו ההלוואה בפועל. אינני מאמין כי קלמנט היה מוציא לנתבע אישור מסוג זה, אך ורק כדי לשכנע את אחיו של הנתבע להעמיד לרשותו סכום כסף לצורך פירעון החוב.
52. גם אם היה נדרש מסמך כלשהו כדי לשכנע את אחיו של הנתבע להעמיד את סכום ההלוואה, אזי היה ניתן לנסח מסמך מותנה, ולא מסמך חלוט, המאשר את פירעון החוב, ומאמין אני כי קלמנט למרות שאינו משפטן היה יודע מתוך ניסיונו לנסח מסמך מותנה כאמור.
53. זאת ועוד, מאמין אני כי גם אילו היתה אמת בגרסת קלמנט, ואילו היה הנתבע מספר לו, כי המסמך 1/1 אבד או הושמד, היה קלמנט דורש ממנו מסמך נגדי, שבו הוא מאשר את קיום החוב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-02-38964 י.ס.ד. סרור בע"מ נ' חגולי

54. כאמור, אין בראיות שפירטתי, שעליהן הצביע ב"כ התובעת ושאכן יש בהן כדי לכרסם במשקל האישור על פירעון החוב, כדי להטות את כפות המאזניים לזכות התובעת.

סוף דבר

55. העולה מהמקובץ הוא כי הנני דוחה את התביעה, הן עקב אי עמידת ההלוואה בהוראות החוק, והן עקב הוכחת פירעון ההלוואה ע"י הנתבע. בנסיבות העניין, ומאחר ואני סבור שאיש מהעדים לא הקפיד על אמירת האמת אינני עושה צו להוצאות.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ח, 26 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

עזריה אלקלעי, שופט

